Малая радзіма — край натхнення: паэт Міхась Башлакоў дзеліцца ўспамінамі аб сваёй малой радзіме

“Усё радзей мы прыязджаемТекст взят с сайта https://sozhnews.by/zhizn-rajona/malaya-rodina-kraj-vdokhnoveniya-poet-mikhas-bashlakov-delitsya-vospominaniyami-o-svoej-maloj-rodine

Міхась Башлакоў, паэт, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь і расійскай прэміі Баяна, узнагароджаны медалём

Францыска Скарыны:

З гадамі ўсё часцей і часцей вяртаешся ў сваіх думках і ўспамінах у той родны бацькоўскі кут, дзе нарадзіўся і рос, дзе вучыўся ў школе і сталеў. У той запаветны край, які мы называем малой Радзімай. Больш як 70 вершаў прысвяціў я родным Гомельскім мясцінам. І не толькі. Праца над двухтомнай гісторыка-дакументальнай хронікай "Памяць. Гомельскі раён" – таксама частка майго жыцця і маёй душы.

І вось майму Гомельскаму раёну – 95 гадоў! З юбілеем, дарагія мае землякі! Плёну вам у жыцці і ў вашых справах на карысць нашай любай Беларусі! Святла, радасці, шчасця і моцнага ўсім здароўя!

У сувязі з юбілеем прысвячаю сваім землякам наступныя паэтычныя радкі:

"Усё радзей мы прыязджаем

У край, дзе некалі раслі.

Малой Радзімай называем

Найдаражэйшы кут зямлі.

Было там поле, лес сасновы,

І рэчка светлая цякла.

І ў школе саладзела слова –

Там мова матчына цвіла.

Мы юнакамі спасцігалі

Жыццёвай мудрасці шляхі.
Айчыну, маці шанавалі,
Цяпло бацькоўскае страхі…

У дзіўна-сонечнае ранне
Вярнуў мяне зноў успамін:
Квітнела першае каханне,
Нібы за вокнамі язмін…

Срабрыліся на травах росы,
Гукалі ўдалеч цягнікі,
І мужыкі кляпалі косы,
І я шаптаў свае радкі…

Адтуль, ад матчынае песні,
Мая і вера, і любоў…
Мой родны край, маё Палессе,
Прымі пашану гэтых слоў!

І ў тым, што рэдка прыязджаю,
Я дадому, ёсць мая віна…
Малой Радзімы не бывае –

З вялікай літары яна!